

בתצלומיה של תמר שליט-אבני בולטות תחושות התעלומה, הרמז והסוד. שזורות בהם שאלות, שלא בטוח שיש או שצריכה להיות להן תשובה - מי הן הנשים המצולמות, כיצד הגיעו למקומות אלה, מה חשיבותן ומה מעשיהן שם. הנשים מהלכות בשדות חקלאיים, חלקם פוריים ופעילים, חלקם נטושים וגדלים פרא. למרות קנה המידה הלא מאוזן בין לבין המרחב בו הן מצולמות - כל אחת מהן מהווה נקודה משמעותית בו. כוחן של הנשים נובע מתחושת האינדיבידואליות שלהן; למרות גודלן היחסי בפריים, שפת גופן ומיקומן מספרים עליהן ועל מערכת היחסים שלהן עם סביבתן. שליט-אבני מביימת את הסצנות, מקיימת עם המצולמות דיאלוג סמוי, אך נראה כאילו הוא חד צדדי, כאילו הן משוטטות במרחב, ולא מודעות לרבדים אליהם מכוונת הצלמת. טווח הגילאים של הנשים רחב; משתיים עשרה עד למעלה משמונים. בחירתן נעשתה תוך כדי חיפוש של האמנית אחר דמויות שיתחברו אליה ואל הנופים איתם היא עובדת - באישיותן ובמייצגים הויזואליים שלהן. הנוף המצולם הוא תבנית נוף מולדתה של האמנית, כמו גם הנוף בו היא חיה כיום. שנים שהיא מצלמת בשדות ובפרדסים, מצלמת סביבם ובתוכם. שליט אבני מלווה את השדות המשמשים מצע לגידולים מתחלפים, ואת הפרדסים שנשארים בשלהם, כאשר הפריחה והפירות באים בעונתם. תצלומי הפרדס מהווים מעין מפתח לקריאת התערוכה, דימויים שכוחם בזה שלאור ולצבע שבהם משקל שווה לאפלולית המטרידה, שטומנת בחובה גם סוד, נדמה שהם באים הישר מסיפור הפרד"ס.

נעמי לשם